

Sajarah Nu Nyumput tina Ayat Opat Puluh — Nomer Dalapan

Gunung

Jeff Pippenger

2026-04-05

Gunung Permuliaan pikeun Petrus lumangsung antara Panium jeung salib, jeung dina garis anu séjén, Petrus aya di antara baptisan Kristus dina awal palayanan-Na jeung pas sanggeus asupna anu pinuh ku kameunangan dina ahir palayanan-Na. Tilu patokan éta, nyaéta baptisan, gunung, jeung kacindekan tina asupna anu pinuh ku kameunangan, ditandaan ku tilu kali Rama sawarga ngandika. Katilu kalina dina Yohanes 12 téh nalika urang Yunani keur neangan Yesus. Baptisan téh 9/11, gunung téh aya dina sajarah Panium nepi ka hukum Minggu dina ayat genep belas. Pikeun Petrus éta téh Panium, tuluy gunung nepi ka kacindekan tina asupna anu pinuh ku kameunangan, anu lumangsung pas saméméh Kristus bakal dipermuliakeun pikeun kadua kalina.

Ayeuna jiwa Kami kaganggu; jeung naon anu kudu Ku Kami ucapkeun? Ama, salametkeun Kami ti ieu jam; tapi ku sabab ieu pisan Kami sumping kana ieu jam. Ama, mulyakeun ngaran-Maneh. Tuluy aya hiji sora ti sawarga, nyebut kieu, Kami geus ngamulyakeunana, jeung bakal ngamulyakeunana deui. Ku sabab kitu jalma rea, anu nangtung di dinya sarta ngadéngé éta, nyarita yén éta téh guludug; anu séjén nyebut, Malaikat nyarios ka Anjeunna. Yesus ngawaler sarta ngandika, Éta sora datang lain ku sabab Kami, tapi pikeun kapentingan maranéh. Ayeuna nya éta pangadilan pikeun dunya ieu; ayeuna pangeran dunya ieu bakal dialungkeun ka luar. Jeung Kami, upama Kami diangkat ti bumi, bakal narik sakumna manusa ka Kami. Kitu saur-Na, nandakeun pati naon anu ku Anjeunna baris dipaot. John 12:27–33.

Garis anu dipidangkeun ku Imamat dua puluh tilu jeung usum Pentakosta miboga waymark awal anu diwangun ku tilu léngkah dituturkeun ku lima poé, sarta waymark panungtungna miboga ciri-ciri anu sarua. Di antara éta waymark, tilu puluh poé ngalambangkeun mangsa para imam, anu réngsé dina pésta tarompét. Pésta tarompét, pangnaékna Kristus sanggeus opat puluh poé ngajar murid-murid-Na padeukeut raray ka raray sanggeus kabangkitan-Na, jeung poé panebusan, ngalambangkeun tilu léngkah panungtungan tina garis dina Imamat dua puluh tilu. Éta tilu léngkah dituturkeun ku lima poé nepi ka boh Pentakosta boh pésta Kemah Daun. Katilu kalina Rama sawarga ngandika téh lumangsung pas saméméh urang Yunani, anu ngalambangkeun jalma-jalma anu dipanggero kaluar ti Babul dina hukum Minggu, keur néangan kasempetan papanggih jeung Isa. Pas saméméh hukum Minggu, Isa nangtukeun diangkatna panji dina salib. Bumi dipinuhan ku kamulyaan-Na dina 9/11 sarta dipinuhan deui dina hukum Minggu.

Caesarea Philippi, nyaéta Panium, mangrupa jam katilu; jeung Caesarea Maritima mangrupa jam kasalapan tina salib nalika panggero pikeun kaluar ti Babul disada. Saméméh salib, nalika aya dina sajarah nubuatan Panium, Petrus aya di gunung, tapi masih saméméh ahirna asupna anu triumfal. Panium terus nepi ka salib dina ayat genep welas. Petrus di Panium aya pas saméméh sajarah tilu léngkah tina pésta tarompet, kenaikan, jeung panebusan dina Imamat dua puluh tilu. Petrus aya

dina tilu puluh poé pituduh husus pikeun imam.

Simon jadi Peter di Panium, sarta boga hiji langkah di gunung saméméh asupna anu mulya. Asupna anu mulya ngagambarkeun pasemon ngeunaan sapuluh parawan. Ngan lima anu asup kana perkawinan, sarta lima poé di antara waymark anu tilu-lapis jeung Pentekosta téh mangrupa awal tina asupna anu mulya. Ieu dimimitian dina pésta tarompét, tapi éta waymark diwangun ku gabungan tilu waymark. Salaku hiji waymark tunggal, éta nandaan serangan ka Nashville jeung pésta tarompét. Amanat Seruan Tengah Peuting kakara bakal dikonfirmasi, sarta iring-iringan lima parawan anu wijaksana ngamimitian prosés anu nungtun kana pupusna, panguburan, jeung kabangkitan salib, nyaéta hukum Minggu.

Petrus aya di Panium nalika anjeunna ngabenerkeun ramalan ngeunaan bal-balan seuneu di Nashville, sarta saméméh pesta tarompét dibunyikeun dina panyangkaanana ramalan éta. Ku kabutuhan profétis, anjeunna kudu heula angkat ka gunung, sabab gunung éta aya saméméh asupna anu pinuh ku kaunggulan. Saméméh Ibrahim angkat ka gunung, ngaranna dirobah, sarta ngaran Petrus dirobah di Panium, saméméh anjeunna angkat ka gunung. Gunung téh mangrupa tés Petrus saméméh ramalan ngeunaan bal-balan seuneu di Nashville digenepan. Pangenepanana téh tés katilu jeung tés lakmus, tempat watak dipintonkeun boh minangka kabungah boh minangka éra.

Garis taun 457 SM réngsé di antara Raphia jeung Panium; perjangjian dina Kajadian pasal tujuh welas saajar jeung Raphia, sarta perjangjian dina Mateus pasal genep welas saajar jeung Panium. Ti Panium, Petrus angkat ka gunung, sakumaha Ibrahim angkat ka pangurbanan Ishak. Gunung dina garis Petrus saajar jeung gunung dina mangsa Ibrahim.

Tapak jalan Abraham ngawengku tilu poé. Dina asupna kameunangan, dua murid diutus pikeun nyokot hiji kalde supaya mawa Kristus, sarta dina galur Abraham lalampahan tilu poéna dimimitian ku milih dua palayan jeung hiji kalde pikeun mawa kai keur kurban Ishak. Lalampahan Petrus salila dalapan atawa genep poé ka gunung éta, pikeun Abraham mah tilu poé. Petrus di Panium aya saméméh gunung éta jeung saméméh dibébaskeunana kalde anu ngamimitian asupna ka Yerusalem, anu mangrupa tempat mimiti tilu poé Abraham. Dina asupna kameunangan Kristus eureun di luhur Gunung Zaitun sarta nangiskeun Yerusalem, ku kituna nandaan panutup hubungan perjangjian antara Allah jeung Israil literal baheula. Gunungna Petrus aya saméméh asupna kameunangan; gunungna Kristus aya salila asupna kameunangan, sarta gunungna Abraham aya dina kacindekan asupna éta.

Taun 2026 téh mangsa pamilihan paruh waktu nalika taun ka dua ratus lima puluh tina karajaan kagenep dina nubuat Alkitab ngarayakeun pamaréntahanana anu mulya. Éta perayaan minangka titik tengah kenabian saluyu jeung Antiokhus Agung dina taun 207 SM, nyaéta titik tengah antara Raphia jeung Panium anu nandaan ahirna dua ratus lima puluh taun ti 457 SM.

Sabada urang ngémutan opat garis anu ngawengku bab sabelas nepi ka bab dua puluh dua anu nepi ka ayeuna geus dibuka segélna, (sigana aya conto-conto séjén) ayeuna urang ngulik éta bab-bab dina The Desire of Ages. Bab sabelas nyaéta The Baptism, jeung bab dua puluh dua nyaéta Imprisonment and Death of John. Yohanes aya dina awal jeung dina ahir, sarta bab tujuh welas, nyaéta bab di tengah, nyaéta Nicodemus.

“Nikodémus sumping ka Gusti bari nyangka rék asup kana hiji sawala jeung Mantenna, tapi Isa ngungkabkeun kalayan tétéla asas-asas dasar bebeneran. Anjeunna ngadawuh ka Nikodémus, Lain pangaweruh tioritis anu pangutamana diperlukeun ku maneh, tapi kalahiran deui sacara rohani. Anu diperlukeun ku maneh lain supaya panasaran maneh kacumponan, tapi supaya meunang hate anu anyar. Maneh kudu narima hirup anyar ti luhur saméméh bisa ngahargaan perkara-perkara sawarga. Nepi ka parobahan ieu kajadian, anu ngajadikeun sagala perkara anyar, moal aya mangpaat anu nyalametkeun pikeun maneh lamun ngabahas jeung Kami ngeunaan kawibawaan Kami atawa tugas pangutusan Kami.

Nikodémus geus ngadéngé pangwawaran Yohanes Pembaptis ngeunaan tobat jeung baptisan, bari nunjuk ka Hiji anu bakal ngabaptis ku Roh Suci. Anjeunna sorangan geus ngarasa yén aya kakurangan karohanian di antara urang Yahudi, yén, dina gedé lobana, maranéhna dikawasa ku kapiikiran fanatik jeung ambisi dunyawi. Anjeunna geus ngarep-ngarep kaayaan anu leuwih hadé dina datangna Al Masih. Sanajan kitu, amanat Yohanes Pembaptis anu nyurahan hate téh teu hasil ngagerakkeun anjeunna kana kayakinan ngeunaan dosa. Anjeunna téh saurang urang Parisi anu taliti pisan, sarta ngarasa reueus kana padamelan-padamelan hadéna. Anjeunna kacida dipikahormatna lantaran kahadean haténa jeung kalomananana dina nyokong palayanan Bait Allah, sarta anjeunna ngarasa aman dina kurnia Allah. Anjeunna kagét ku pamikiran ngeunaan hiji Karajaan anu kacida sucina nepi ka, dina kaayaanana anu ayeuna, anjeunna henteu sanggup ningalina.” The Desire of Ages, 171.

Titik tengah dina The Desire of Ages kapanggih dina jalur Nikodemus, anu ngawakilan panggero panungtungan ka Adventisme dina jalur pameseran saratus opat puluh opat rébu. Anjeunna ngawakilan hiji golongan anu ngadangu pesen nu miheulaan Kristus, tapi anu henteu nyadar kana kaayaan Laodikeana maranéhna.

“Dina wawancara jeung Nikodemus, Isa ngajentrekeun rencana kasalametan, jeung misi-Na ka dunya. Dina euweuh sahiji pidato-Na saterusna Mantenna nerangkeun sakitu lengkepna, léngkah demi léngkah, padamelan anu perlu dipigawé dina hate sakumna jalma anu baris nampa warisan Karajaan Sawarga. Dina pisan awal palayanan-Na Mantenna muka bebeneran ka hiji anggota Sanhedrin, ka pikiran anu pangnarimana, sarta ka saurang guru umat anu geus ditetepkeun. Tapi para pamingpin Israil henteu narima cahaya éta. Nikodemus nyumputkeun bebeneran éta dina haténa, sarta salila tilu taun aya saeutik pisan buah anu katempo.” The Desire of Ages, 176.

Pesen Yohanes jeung baptisanana ka Kristus ngagambarkeun pesen malaikat kahiji, nyaéta sieun ka Allah. Pesen Yohanes nya éta pesen Laodikia ngeunaan kabeneran ku iman, sarta pesen éta dipaparin kakawasaan dina waktu baptisan Kristus, sakumaha pesen Jones jeung Waggoner ogé jadi pesen ka Laodikia dina taun 1888. Baptisan Kristus jeung taun 1888 jadi perlambang datangna pesen ka Laodikia dina 9/11, anu mungkas dina titik tengah antara Raphia jeung Panium.

Nikodemus hartina “kameunangan umat,” sarta pambeneran ku iman téh nya éta amanat panyegelan anu sumping babarengan jeung amanat Yohanes, dipaparin kakawasaan dina baptisan sarta diwatesan ku patepungan Nikodemus jeung Kristus dina peuting satengah peuting. Bab dua puluh dua ngajelaskeun pupusna Yohanes anu ngahasilkeun pangakuan ku murid-muridna kana

panji anu bakal diangkat luhur sarta bakal narik sakabéh manusa ka Anjeunna. Baptisan éta téh sakaligus 9/11 jeung 18 Juli 2020 nepi ka 31 Désémber 2023, sabab baptisan ngagambarkeun pati (2020), panguburan (tilu satengah poé), jeung kabangkitan (31 Désémber 2023). Tuluy patepungan dina satengah peuting, nalika kameunangan umat digambarkeun salaku lahir deui, ti kabutaan Laodikia nepi ka panglihatan dua puluh-dua puluh hiji urang Piladélpia. Satuluyna karya-karya Kristus dipidangkeun salaku pangangkatan panji.

Pikeun Ibrahim, pagawean Kristus dina runtuyan Yohanes saajar jeung pangurbanan Ishak. Pikeun Petrus, runtuyan éta ditungtungan di Kaesarea sisi laut, Kaesarea Maritima, dina jam kasalapan, tempat salib nyaur ka sakumna manusa kana kameunangan pembenaran ku iman, anu mangrupa amanat malaikat katilu. Amanat malaikat katilu téh amanat cilaka katilu Islam anu sumping dina 9/11 dina patepungan kahiji Balaam jeung kalde Islam, tuluy aya panggandaan serangan ka nagara kamulyaan anu harfiah dina 7 Oktober 2023, tuluy serangan kadua di Nashville nalika Balaam nungtun kalde Islam ngaliwatan kebon-kebon anggur nagara kamulyaan baheula anu harfiah jeung anu kiwari rohani. Serangan katilu téh lini tina hukum Minggu anu baris geura sumping. Di dinya Ishak dipasrahkeun, di dinya murid-murid Yohanes, lambang tina jalma rea anu agung anu dipaparin jubah-jubah bodas kamartiran, ngadangu jeung ningali pagawean-panji. Titik-titik tengah Kitab Kajadian, Mateus, jeung The Desire of Ages nandakeun pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu jeung panggilan bangsa-bangsa sanés.

Panjelasan anu dipasihkeun ku Kristus ka Nikodemus nyaéta karya angin, sanajan karya éta henteu katempo.

“Nikodémus masih bingung, sarta Isa ngagunakeun angin pikeun ngajentrekeun maksud-Na: ‘Angin niup ka mana kersa, jeung maneh ngadéngé sora-na, tapi teu bisa nyaho ti mana datangna, jeung ka mana angkatna: kitu deui unggal jalma anu dilahirkeun ku Roh.’”

“Angin kadéngé di antara dahan-dahan tatangkalan, ngageresekkeun daun jeung kembang; tapi éta teu katingali, sarta euweuh jalma nu nyaho ti mana datangna atawa ka mana inditna. Kitu deui halna jeung padamelan Roh Suci kana hate. Éta moal bisa dipedar leuwih ti batan gerakna angin. Hiji jalma meureun teu mampuh nétélakeun waktu atawa tempatna anu pasti, atawa ngalacak sagala kaayaan dina prosés patobatna; tapi ieu henteu ngabuktikeun yén manéhna can tobat. Ku hiji daya anu teu katingali saperti angin, Kristus salawasna damel kana hate. Saeutik-saeutik, meureun tanpa kasadaran anu narimana, kesan-kesan ditanamkeun anu ngarah narik jiwa ka Kristus. Ieu bisa ditarima ku jalan ngarenungkeun Anjeunna, ku maca Kitab Suci, atawa ku ngadéngékeun pangandika ti pangwawarta anu hirup. Ujug-ujug, waktu Roh sumping kalayan pangjurung anu leuwih langsung, jiwa kalayan bungah nyerahkeun dirina ka Yesus. Ku loba jelema ieu disebut patobat dadakan; tapi éta téh hasil tina rayuan anu lila ku Roh Allah,—hiji prosés anu sabar jeung berkepanjangan.”

“Sanajan angin téh sorangan henteu katingali, éta ngahasilkeun pangaruh anu katingali jeung karasa. Kitu deui pagawéan Roh kana jiwa bakal nembongkeun dirina dina unggal lampah jalma anu geus ngarasakeun kakawasaan-Na anu nyalametkeun. Nalika Roh Allah ngawasaan manah, Anjeunna ngarobah kahirupan. Pikiran-pikiran dosa dipiceun, kalakuan-kalakuan jahat ditinggalkeun; kanyaah, handap asor, jeung katengtreman ngagantikeun amarah, sirik, jeung

paséa. Kabungahan ngagantikeun kasedihan, sarta raray némbongkeun cahaya sawarga. Teu aya saurang ogé anu ningali panangan anu ngangkat beban, atawa nenjo cahaya turun ti palataran di luhur. Berkah éta datang nalika ku iman jiwa masrahkeun dirina ka Allah. Tuluy kakawasaan éta, anu teu katingali ku panon manusa mana waé, nyiptakeun mahluk anyar dina gambar Allah.” *The Desire of Ages*, 172, 173.

Dina 9/11 hujan panungtung mimiti ngaririncik. Dina 9/11 Islam, anu digambarkeun minangka “angin wetan” dina nubuat Alkitab, sumping basa panyegelan saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung. Hujan panungtung, anu mangrupa hiji amanat anu dilambangkeun minangka “minyak emas” anu turun tina dua pipa emas Zakaria, ngamimitian panggeroan ka urang Advent Poé Katujuh Laodikea supaya maranéhna tobat. Angin Roh Suci mimiti ngalaksanakeun padamelanana pikeun ngajar sagala perkara anu geus dituliskeun, sarta ngagunakeun amanat jalan-jalan baheula dina kitab Yermia pikeun nyarita ka hate urang Laodikea anu lolong. Padamelan Roh Suci anu dilambangkeun ka Nikodemus dijelaskeun leuwih jéntré, nyaéta “step by step,” “padamelan anu diperlukeun kudu dipigawé dina hate sakumna jalma anu rék narima Karajaan Sawarga.” Ieu prosés ku Kristus dipabandingkeun jeung padamelan angin, sarta prosés éta lumangsung salila mangsa “angin wetan,” anu sumping dina 9/11. Yesaya nyangkem mangsa anu sarua ieu dina istilah angin tarik.

Dina ukuran, nalika éta ngaluarkeun tunasna, maneh bakal ngahalangan éta; Anjeunna nahan angin-Na anu kasar dina poé angin wetan. Ku kituna, kajahatan Yakub bakal dipupus; sarta ieu sakabéh buahna pikeun ngaleungitkeun dosana; nalika anjeunna ngajadikeun sakabéh batu altar siga batu kapur anu diremukkeun nepi ka beulah-beulah, rungkun-rungkun suci jeung arca-arca moal nangtung deui. Yesaya 27:8, 9.

Sakabéh nabi silih saluyu dina poé-poé panungtungan, sarta “angin tarik” dina cariosan Yesaya téh sarua jeung angin-angin pasea dina cariosan Yohanes anu ditahan salila panyegelan saratus opat puluh opat rébu. Angin tarik Yesaya téh nyaéta angin wétan anu “ditahan” dina kasaksian Yesaya, sarta ditahan dina kasaksian Yohanes. Angin-angin pasea dina cariosan Yohanes ditahan salila umat Allah disegel, jeung angin wétan Yesaya dihartikeun minangka mangsa nalika “kajahatan Yakub” “dipiceun.” Kecap Ibrani pikeun “dipiceun” hartina didamaikeun ku panebusan. Panyegelan dina cariosan Yohanes téh sarua jeung Yehezkiel pasal salapan sarta sarua ogé jeung dipiceunna kajahatan Yakub. Malaikat anu ngalanglang Yerusalem bari masang tanda kana jalma-jalma anu ngahuleng jeung ngarintih téh nya éta malaikat anu naék ti “wétan.”

Sarta sanggeus eta sim kuring ningali opat malaikat nangtung dina opat juru bumi, nyekel opat angin bumi, supaya angin ulah niup ka bumi, ka laut, atawa ka hiji tangkal ogé. Tuluy sim kuring ningali malaikat sejen naék ti beulah wetan, mawa meterai Allah anu hirup; sarta anjeunna ngagero ku sora tarik ka opat malaikat anu dipasihani kawasa pikeun ngaruksak bumi jeung laut, saur-Na, “Ulah ngaruksak bumi, ulah laut, ulah tangkal-tangkal, nepi ka kami geus mere meterai ka para abdi Allah kami dina tarangna.” Wahyu 7:1–3.

Malaikat éta nyaéta Kristus, sarta Anjeunna naék dina ahir opat puluh poé ngawulang para murid sacara padeukeut dina mangsa Pentakosta, jeung Anjeunna naék dina pésta tarompét dina Imamah dua puluh tilu dina ahir tilu puluh poé pangajaran sacara padeukeut ka para imam anu

dilambangkeun ku angka tilu puluh.

Taun 2026 téh nya éta pamilihan paruh mangsa, sarta pamilihan-pamilihan éta geus dipastikeun minangka tanda-tanda nubuat. Lamun baé Partéy Démokrat henteu maok pamilihan taun 2020, Trump moal bakal nyumponan teka-teki Roma. Teka-teki Roma éta nya éta yén manéhna ka dalapan sarta asalna tina anu tujuh. Teka-teki éta nangtukeun Trump minangka wakil tina gambar sato galak, anu salawasna mucunghul ka dalapan, tapi asalna tina anu tujuh. Dina Daniel tujuh, tilu tina sapuluh tanduk Roma kahiru kudu disingkirkeun sangkan tanduk leutik bisa naék. Di dinya Roma kapausan mucunghul minangka anu ka dalapan di antara tujuh tanduk séjénna, tapi éta medal tina Roma kahiru, sabab éta kudu asalna tina anu tujuh. Dina Daniel dalapan, kakaisaran Média-Pérsia dilambangkeun ku dua tanduk, tuluy Yunani ku hiji tanduk, anu nalika pegat ngahasilkeun opat tanduk, ku kituna saméméh Roma sumping geus aya tujuh tanduk, sarta tanduk leutik Roma téh anu ka dalapan. Aya saksi-saksi séjén kana kanyataan yén Roma salawasna mucunghul ka dalapan sarta asalna tina anu tujuh, tapi titik rujukan utama tina teka-teki éta nyaéta Wahyu pasal tujuh belas.

Jeung ieu téh akal nu ngabogaan hikmah. Tujuh sirah téh tujuh gunung, tempat eta awewe calik. Jeung aya tujuh raja: lima geus rubuh, hiji keur aya, jeung nu saurang deui can datang kenéh; sarta lamun manéhna datang, manéhna kudu tetep sakeudeung wungkul. Jeung sato galak anu baheula aya, jeung ayeuna euweuh, nya eta manéhna téh nu kadalapan, sarta asalna tina anu tujuh, jeung lebet kana kabinasaan. Wahyu 17:9–11.

Pamilihan anu dipaling dina taun 2020 nandaan hiji pamilihan minangka waymark nubuat. Saksi kadua pikeun kanyataan ieu aya dina Présidén Carter. Reagan nyaéta nu kahiji tina para présidén anu ngarah ka Trump minangka nu kadalapan anu asalna tina nu tujuh, sabab anjeunna ngawangun hiji gambar Roma. Reagan nyaéta nu kahiji tina runtuyan dalapan présidén ti saprak waktu ahir dina taun 1989. Taun 1989 kacumponan dina Daniel pasal sabelas, ayat hiji nepi ka opat, sarta éta netepkeun kasaksian ngeunaan présidén nu pangbeungharna. Reagan didahului ku Présidén nu panggoréngna dina sajarah nepi ka waktos éta. Carter ninggalkeun kalungguhan bari aya hiji krisis Islam anu can kaungkulan. Opat puluh tujuh taun ti harita, Trump ayeuna keur ngaréngsékeun masalah anu ditinggalkeun ka Reagan ku Carter ti Partéy Démokrat. Ku sabab Reagan, nu kahiji jeung alfa, nyaéta saurang Républikan anu ngalambangkeun saurang Républikan dina panutupan jeung omega, mangka Trump ogé kudu narima warisan hiji krisis Islam anu dijieun ku présidén Démokrat saméméhna, anu ku kabutuhan nubuat kudu janten présidén nu panggoréngna dina sajarah nepi ka waktos éta. Obama, tangtos waé, nyumponan sakabéh ciri nubuat éta, kitu deui Biden. Supaya Reagan ngalambangkeun nu panungtungan, anjeunna ogé kudu ngalambangkeun lain ngan nu kadalapan, tapi ogé nu kagenep. Dina ngalakukeun éta, Singa tina kaom Yuda kudu ngadalikeun pamilihan-pamilihan pikeun mastikeun hiji runtuyan kaparsidénan anu gagal anu miheulaan Trump dina dua kaayaan éta. Pamilihan-pamilihan téh mangrupikeun waymark nubuat, sarta taun 2026 nyaéta pamilihan sela pikeun présidén anu kadalapan anu asalna tina nu tujuh.

Garis dua ratus lima puluh taun Amérika Sarikat dimimitian dina taun 1776 jeung ngahontal puncakna dina taun 2026. Garis dua ratus lima puluh taun ti 457 SM ngahontal puncakna dina taun 207 SM, di antara ayat sabelas jeung lima belas, nyaéta peperangan Raphia jeung Panium. Raphia

sacara nubuat sajajar jeung perjangjian sunatan dina Kajadian tujuh belas, sarta Panium sacara nubuat sajajar jeung perjangjian saratus opat puluh opat rébu dina Mateus genep belas. Taun 2026 sajajar jeung 207 SM, di antara ayat sabelas jeung lima belas—di antara Raphia jeung Panium, anu ogé aya di antara perjangjian kahiji Allah jeung hiji umat pilihan jeung perjangjian panungtungan Allah jeung hiji umat pilihan.

Garis dua ratus lima puluh taun anu ditungtungan dina titik tengah taun 207 SM jeung 2026 saluyu jeung garis dua ratus lima puluh taun panganiayaan anu dimimitian nalika kota Roma kaduruk dina taun 64. Ti dinya, salila tujuh taun, panggeuing ngeunaan karuksakan anu bakal datang, ku saurang lalaki anu anéh, diproklamasikeun ka pangeusi Yerusalem. Nalika taun tujuh puluh sumping jeung Yerusalem diruksak, garéja Allah kaserak, sarta maranéhna nyebarkeun Injil ka sakuliah dunya. Dina waktu anu sarua nalika garéja Epesus ngawarkeun talatah Pentakosta ngeunaan kabangkitan, panganiayaan anu dilambangkeun ku garéja Smirna dimimitian, sabab ku kabutuhan nubuat, dua garéja éta bakal lumangsung sajajar salila sawatara waktu. Paulus éta saurang pamingpin garéja nubuat Epesus, nanging anjeunna nyerat ngeunaan duanana sajarah éta.

Panyiksa, kasangsaraan, anu tumiba ka kuring di Antioki, di Ikonium, di Listra; bet sakumaha beuratna panyiksa-panyiksa anu ku kuring kasabaran; tapi tina sakabéhna éta Gusti ngaleupaskeun kuring. Enya, sakur anu rék hirup saleh di jero Kristus Yesus tangtu bakal nandangan panyiksa. 2 Timoteus 3:11, 12.

A.T. Jones netepkeun mangsa dua ratus lima puluh taun anu dimimitian dina taun 64 sarta réngsé dina Edik Milan taun 313. Dina taun-taun éta panganiayaan ka umat Allah dilaksanakeun ku Roma kapid, tapi amanat ka jamaah di Smirna nyebut sapuluh poé, anu ngalambangkeun panganiayaan anu pangparna salila mangsa éta.

Ulah sieun ku naon-naon anu baris ku maraneh kasangsaraan: lah, Iblis bakal ngabuang sawatara ti maraneh ka panjara, supaya maraneh diuji; jeung maraneh bakal ngalaman kasangsaraan sapuluh poé: satia sing nepi ka maot, sarta Kami bakal maparin ka maneh makuta kahirupan. Wahyu 2:10.

Masa panganiaya anu dilambangkeun ku Kaisar Diocletian éta lumangsung salila sapuluh taun, dimimitian dina taun 303 sarta réngsé dina taun 313, nalika Kaisar Constantine Agung keur maréntah, sakumaha anjeunna ogé bakal maréntah dina hukum Minggu anu kahiji dina taun 321, sarta nalika anjeunna ngabagi Roma jadi beulah wétan jeung kulon dina taun 330. Taun 313 ditandaan sacara nubuat ku perkawinan diplomatik di Milan nalika Kaisar Constantine (pangusaha beulah kulon) ngatur perkawinan adi awéwé satengahna, Flavia Julia Constantia, jeung Licinius, kaisar anu ngawasa bagian wétan (atawa bagian anu baris jadi wétan) tina Kakaisaran Romawi. Perkawinan éta sacara simbolis dipungkas nalika Constantine ngabagi karajaan éta jadi beulah wétan jeung kulon dina taun 330.

Mangsa 250 taun Nero dimimitian ku hiji mangsa tujuh taun anu dimimitian jeung dipungkas ku hiji pangepungan anu ngalambangkeun ahir dunya. Dina tungtung mangsa éta aya sapuluh taun panganiayaan anu écés. Mangsa éta dimimitian dina jaman Épesus, tuluy ngawengku sajarah Smirna nepi ka garéja kompromi Konstantinus, nalika garéja Pérgamos datang dina taun 313.

Tujuh belas taun ti 313 nepi ka 330 manggihan padananana dina sajarah Raphia jeung Panium, di mana peperangan taun 217 SM jeung peperangan taun 200 SM dipisahkeun ku tujuh belas taun. Dina peperangan di Raphia, Ptolemy meunang, tapi manéhna geus pupus jeung geus taya saméméh peperangan di Panium. Sanajan kitu, manéhna maréntah salila tujuh belas taun ti 221 SM nepi ka 204 SM. Tilu garis waktu 250 taun anu kabeungkeut ku tilu kali tujuh belas maksa kana tinimbangan yén 313 saajar jeung 2026.

313 mangrupikeun hiji transisi anu écés ti panganiayaan kana kompromi, ku kituna nandaan 313 minangka hiji lambang tina parobahan anu sipatna nabiih, anu dilambangkeun ku parobahan ti Smyrna ka Pergamos. Léngkah kahiji diwakilan ku hiji perkawinan diplomatik anu réngsé ku cerai tujuh welas taun ti harita. Léngkah kadua nyaéta hukum Minggu anu kahiji. Ilham ngawartosan ka urang yén hukum Minggu didahului ku hiji prosés maju saeutik-saeutik, léngkah demi léngkah, anu ngawengku hukum-hukum Minggu anu miheulaan hukum Minggu anu dihartikeun minangka maksa anjeun pikeun nurut kana poé Minggu sarta ogé nganiaya anjeun ku sabab nurut kana Sabat poé katujuh kagungan Allah.

“Lamun nu maca hayang ngartos kakuatan-kakuatan anu baris dipaké dina pasanggiri nu baris geura datang, cukup ku ngulik catetan ngeunaan sarana-sarana anu ku Roma dipaké pikeun tujuan anu sarua dina jaman baheula. Lamun manéhna hayang nyaho kumaha kaum Papist jeung Protestan anu ngahiji bakal nungkulan jalma-jalma anu nolak dogma-dogmana, sing tingali sumanget anu ku Roma dipintonkeun ka Sabat jeung ka para pangabela-na.

“Pangandika karajaan, konsili umum, jeung katangtuan gereja anu diteguhkeun ku kakawasaan sipil, nya éta léngkah-léngkah anu ku éta pésta kapir ngahontal kalungguhan anu dipihormat di dunya Kristen. Ukuran umum anu kahiji pikeun maksa paniténan poé Minggu nyaéta hukum anu ditetepkeun ku Konstantinus. (M. 321.) Éta édit maréntahkeun sangkan warga kota reureuh dina ‘poé panonpoé anu mulya,’ tapi ngidinan urang désa pikeun neruskeun padamelan tatanénna. Sanajan dina hakékatna éta mangrupa katangtuan kapir, éta tetep dilaksanakeun ku kaisar sanggeus anjeunna sacara lahiriah narima agama Kristen.” *The Great Controversy*, 573, 574.

Édik Milan dina taun 313 nyaéta “édit karajaan” anu tuluy disusul ku “konsili-konsili umum jeung katetepan-katetepan gereja anu diteguhkeun ku kakawasaan sipil minangka léngkah-léngkahna.” Ieu téh léngkah-léngkah maju anu ngantarkeun kana hukum Minggu anu munggaran dina taun 321. Salah sahiji léngkah éta nyaéta “katetepan-katetepan gereja,” saperti pangagem poé Minggu, “anu diteguhkeun ku kakawasaan sipil.” Mangsa 1888 nandaan runtuyan hukum-hukum Minggu anu diasupkeun ka Sénat ku Sénator Blair anu tungtungna teu ngahasilkeun nanaon, tapi dina sajarah anu sarua sababaraha nagara bagian keur ngaluluskeun hukum-hukum Minggu anu dipaksa ku nagara bagian. Dua saksi ieu nandakeun taun 313 minangka hiji titinggal jalan, tempat “édit-edit karajaan,” saperti hiji parentah éksékutif, bakal nandaan hiji transisi dina sajarah sato galak bumi, anu geus ditakdirkeun pikeun nyarita saperti naga.

Nalika Amérika Sarikat nyarita siga naga, éta réngsé jadi karajaan kagenep dina nubuat Alkitab, sarta éta kajadian ku sabab nyaritana sarua jeung nalika mimiti pamaréntahanana minangka karajaan kagenep. Dina taun 1798, Amérika Sarikat netepkeun Alien and Sedition Acts, anu

ngalambangkeun hukum Minggu. Alien and Sedition Acts taun 1798 téh mangrupa léngkah katilu tina tilu léngkah anu dimimitian dina taun 1776 ku Déklarasi Kamerdikaan, tuluy dituturkeun ku Konstitusi dina taun 1789. Tilu léngkah éta saluyu jeung 313, 321, jeung 330.

1776, 1789, jeung 1798 téh sakabéhna mangrupa lampah anu dihartikeun minangka nyarita, sabab ilham ngawartosan ka urang yén “nyarita-na hiji bangsa téh nya éta lampah panguasa législatif jeung yudisialna.” 313, 321, jeung 330 téh sakabéhna mangrupa waymark anu patali jeung Konstantinus Agung. Tamatna Israél literal kuna, boh karajaan kalér boh karajaan kidul, dilambangkeun minangka hiji pepegatan, anu ku 330 diwakilan. Hiji pepegatan antara wétan jeung kulon dina hiji perkawinan anu dimimitian tujuh welas taun saméméhna, dina perkawinan Edik Milan. Dina hukum Minggu, Amérika Sarikat bakal geus ngeusian pinuh cangkir mangsa pacobaanana, sarta éta bakal dipegatkeun ti Allah dina harti tujuan nubuatna, sakumaha ditipikeun ku tanah anu ngalir ku susu jeung madu pikeun Israél kuna. Ilham nyebutkeun yén murtad nasional dituturkeun ku karuksakan nasional. Éta kajadian nalika Allah megatkeun tanah anu mulya, sakumaha diwakilan ku taun 330. Ti perkawinan taun 313 nepi ka anu kahiji dina runtuyan hukum-hukum Minggu anu beuki ngaronjat dina 321 nepi ka pepegatan taun 330. 1776 sajarah jeung 313, jeung 1789 sajarah jeung 321, sarta 1798 sajarah jeung 330.

330 ogé mangrupa kacumponan 360 taun ti saprak perang Actium dina 31 SM. Actium nyaéta halangan katilu Roma, ku kituna éta ngalambangkeun hukum Minggu, nalika Roma modéren nalukkeun halangan kadua jeung katiluna. Dina waymark 330, perang Panium ngahiji jeung perang Actium. Perang Raphia dina 217 SM saluyu jeung perang Ukraina dina 2014, tuluy dina 2015 Trump ngamimitian kampanye présidénna nu kahiji, dina 2020 duanana tanduk tina sato galak bumi dipaéhan, dina 2023 duanana dihirupkeun deui. Dina 2024 ujian kana pondasi dimimitian, sarta dina 2025 pakumpulan profétis présidén ka dalapan jeung pasanganana ti kapapaan ditandaan ku pelantikan maranéhna nu silih patali.

Urang baris neraskeun ieu perkara dina artikel salajengna.